

Kunsi sehoittavaa
Hartaus Hirttä.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Tampereella,
Tampereen Kirjapainc-Osakeyhtiö, 1896.

Hinta 15 penniä.

Tampereen
kaupunginkirjasto

3515 Ahd
100:-

Kallis helmi.

Mä helmen löysin kallihin,
Se Saaronin on ruusunen,
Tähtönen aamun kirkahin
Mun Jeesukseni armoinen.

Mun Jeesustain mä rakastan,
Hän kuollut on mun edestäni;
Werensä minut puhdisti,
Hän tehnyt on mun wapaaksi.

Hän tuoksuwa on kirkas, ein,
Turwani, palkkain parahin
Hän kuollut on mun edestäin
Ja hän mull' ompli rakkahin.

Mä Jeesuksellein elän waan,
Hänelle uhraan woimani,
Lauluni hälle kaiutan,
Hän pelasti mun sieluni.

Suuri onni.

Onni suuri, jonk' saanut mä on
Turwatessani Wapahtajaan;
Pelastettu nyt kuolosta oon,
Symin pauloista myös wapaana.

Jlostaa ;;
Jesukkelleni lauleskelen.

Mull' on koti nyt taiwahassa,
Siellä joukossa autuitten;
Jesukkein sinne mua johtaa,
Siitä olen niin onnellinen.

Siell' ei syntiä suruakaan,
Joka täällä wiel' ahdistelee.
Niistä eron mä kuolossa saan,
Kuitosvirret main hellekyelee.

Wähän aikaa wiel' matkaelen,
Täällä suruissa, murheissa maan;
Mutta kohta mä pääsenkin jo
Ikkotihin iloitsemaan.

Tullos Jesuksen suo.

Kautta maailman sää woitokkaana
Armeijanne jo kulkewan näät.

Pelastuksesta kertowat Herran,
Jesustansa he ylistävät.
Armoniestimme laumoja kutsui
Luokse sen, joka armonsa suo;
Rautta wihollisliiekien kaikui
Huutomme: tullos Jesuksen luo!

Tullos oi, sulle pelastus on,
Tullos oi, Sulle pelastus on,
Jesus eestäsi kuolonkin tärji
Syntinen, sulle pelastus on.

Kas kuin wihollislaumat ne koettaa
Meitä maahan jo kufistaa;
Waan me turwaamme kalliohomme,
Sillä seisomme waaratta.
Werilippumme meitä kun johtaa,
Tuli-hohtoisa armas tuo;
Me riemuiten woittoon käymme,
Huutaen: tullos Jesuksen luo.

Langenneille ja kurjimmille
Tuo wiestimme kaikuoon.
Älköön lempesi, Jesuksenemme,
Syntis-kurjiin laimentuko!
Uskollisina armeijallemme
Jesukselle hään onnensa suo;
Sama wiestimme ollos aina:
Syntinen, tullos Jesuksen luo!

Herran luokse.

Herra luoksesi nyt tulen,
 Nöyrtynyt on syömeni.
 Enemmän sinusta tahdon,
 Täällä ristis juurella.
 Sinun omaa luontoasi
 Lisää mulle päävittääin;
 Että woisit mielihyvin
 Pääßen aina katsahtaa.

Usein olen puuttuvainen,
 Tahtosi oon rikkonut,
 Nytkin Herra, woimatonna,
 Heikkona tässä polvistun.
 — Tahtos' jälkeen walmista mä,
 Pyhäks', nöyräks', hyväks'.
 Täytä sieluin puhtaudella
 Illoll' taiwaallisella.

Anna woimaa taiateluhun,
 Syntiä vastaan, maailmaa:
 Ett'en joutuis häviölle,
 — Ett'ei puuttuis rohkeus.
 Poista kaikki epäilyä, kun
 Synti tahtoo mieltän' walloittaa.
 Auta aina luottamahan
 Sinun armoos awaraan.

Onnekas oon.

Gespäin mä rientelen kotiini waan,
:: onnekas oon ::

Jesus mun täyttäwi riemullaan,
:: Onnekas oon ::

Kotiini johtaa hän mun lepohon,
Sinne miss' taistelu päättynyt on,
Luonansa, siellä mä oon pelwoton
:: Onnekas oon ::

Maailmasta onneeni löytänyt en,
:: onnekas oon ::

Sain sen kun omistin pelastukseen,
:: onnekas oon ::

Kallio warma myt turwani on,
Myrskyt jos kuinkakin raiwotkohou
Sille mä uinahdan kuolohon,
:: onnekas oon ::

Turwan mä löydän ja kruumun mä
saan

:: kodissani ::

Onnensa Jesus mull' antawi waan
:: kodissani ::

Silloin on poissa jo tuškani mun,
Jesusen nähdä mä saan kaiwatun,
Kuisen rauhan mä saan sieluhun
:: Kodissani ::

Jesusta seuraan.

Kun Jeesuksen weressä puhdistuin mä,
 Kun wöimari mä ammentaa sain lähteestä.
 Niin riemuiten laulelin woitosta waan:
 Nyt Jesusta seuraan, jos minne hän käy.

Kun tieni on loistanut walosta waan
 Ja matka on näyttänyt ihanalta,
 Niin silloin mä riemuiten laulelen waan:
 Nyt Jesusta seuraan, jos minne hän käy.

Kun myrskyt on riehuneet ympärillän'
 Ja tieni on näyttänyt pimeältä,
 Niin silloinkin tiedän ett' läsnä on hän
 Kun Jesusta seuraan, jos minne hän käy.

Kun taistelu päättyy ja taiwahan nään
 Kun riisti on poissa ja kruunun mä saan;
 Kun Jeesuksen luona on asuntoni,
 Niin ijäti kiitän mun Jesustani.

Oi ystävä, sä joka rauhoasi
 Dot mailmasta etsinyt syömmellesi
 Sä riemmä jo Jeesuksen armahan luo,
 Hän syntisi poistaa ja onnensa suo.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto